A°. 1808. N°. 1.

KONINKLIJKE COURANT.

Vrijdag *den 1 Januarij.*

KONINKL. ... MAGE.

De Akten van het Gouvernement en van de Geconstitueerde Magten, in de Koninklijke Courant geplaatst, zijn *officieël*.

NB. Alle Brieven, Stukken, Pakketten, Advertentiën, Gelden, enz., aan deze Courant gerigt, moeten *franco* of *vrachtvrij* toegezonden worden onder het adres aan *den Directeur der Koninklijke Courant*, te *Utrecht*.

HOLLAND.

AMSTERDAM *den* 31 *December* 1807.

DOOR de ossalijke Maatschappij tot redding van Drenkelingen alhier, is wederom, wegens het redden van, en de teedere verzorging bewezen, aan *Joh. Jac. Schroor*, een meisje van ruim 10 jaren, op den 16 November ll., met haar moeder te Diemen in 't water geraakt. De Gouden Medaille toegewezen aan den Heer *J. Struik van Bergen*, Secretaris-aldaar.

FRANKRYK.

PARYS *den* 27 *December*.

Het gewigtig Decreet des Keizers, hetwelk alle Neutrale Schepen, die zich in de Engelsche overheerschinge onderwerpen, gedenationaliseerd verklaart, is nader uitgelegd, en het gedrag, door onze Kooplieden na hetzelve te houden, aan de hand gegeven en ontwikkeld in de navolgende Circulaire van den Minister van Binnenlandsche Zaken en Koophandel.

De Minister van Koophandel aan de Heeren Leden des Koophandel van . . . . . .

Parys, den 24 December 1807.

Gij kent, Mijne Heeren, de jongste verordeningen der Engelsche Regering, dat laatste toppunt der onderdrukking, waaronder zij den Koophandel van het Vasteland doen zuchten; gij weet, dat zij besloten heeft, het geringe overschot van de vrijheid der zeeën te vernietigen; zij wil, dat voortaan geen schip de zee zal mogen bevaren, zonder hare havens aan te doen, zonder tol aan hare voorgewende oppermagt te betalen, en zonder van dezelve een onterend verlof ontvangen te hebben.

Dus is dan de Oceaan niets meer dan het veld der slavernij; de overweldiging van het geheiligdste regt der Natien is voltooid, en dat dwangjuk zal op haar blijven drukken tot aan den dag der wraake, of tot dat het Engelsch Gouvernement, eene gematigder denkwijze herkennende, een eind aan zijne roede make, en met eigen hand den schepter verbrijzele, aan welken de volken van het Vaste Land nimmer bewilligen zullen, zich te onderwerpen.

Ik spreek u van die groote gebeurtenissen, die ons wegslepen, om uwe vaderlandsliefde en uwe wijsheid optewekken. Het schijnt, dat alle de belemmeringen, alle de moeijelijkheden, die de handel van het Vaste Land ondervond, eindelijk uitgeput waren, en echter zullen zij nog vermeerderen door de jongste maatregelen van Engeland; doch men zal bevinden, dat wij besloten hebben, om gelaten tegen deze nieuwe onderdrukking te worstelen, en haar te overwinnen.

Men moet het zich niet ontveinzen; de reeds zoo beperkte in- en uitvoer zullen nog verder beperkt worden; al, wat met den zee-handel in verband staat, en wat daarvan afhangt, zal moeijelijker en onzekerer worden: ondertusschen blijven nog twee Kanalen open.

De Kaapvaart, op alle Vaartuigen, die zich schandelijk aan de Britsche overheerschinge onderwerpende, en op derzelver verlof-brieven varende, afstand gedaan mogten hebben van de onafhankelijkheid hunner Natie, biedt zich in de eerste plaats den moed onzer Scheeps-Kapiteinen aan; deze toevlugt zal niet nutteloos zijn, en de Fransche Koophandel zal zich niet zonder vrucht overgeven aan die soort van Oorlog, die ervarenheid, stiptheid en moed nimmer zonder belooning laat.

Vervolgens mogen wij hopen, dat neutrale Schepen de waakzaamheid der Engelsche kruisers bedriegen zullen. De onmetelijke uitgestrektheid der kusten van het Rijk zal hunne pogingen begunstigen.

Doch, al mogten deze hulpmiddelen voor niets gerekend worden, zal Frankryk zich een toestand getroosten, die door tijd en nieuwe pogingen veranderen kan; de Vijand zal nimmer aan dit Rijk de groote grondslagen van deszelfs welvaart ontrooven, deszelfs binnenlandsche gemeenschap, deszelfs betrekkingen met het Vaste Land, waarop het geene andere dan vriendelijke of bondgenooten meer tot. 's Rijks grond zal niet minder vruchtbaar zijn, de Fransche nijverheid niet minder blijven voortduren, offschoon broodt van eenige stoffen, welken misschien bij de onderwinding blijken mogten door geene andere vervangen te kunnen worden.

Ik wijs uwe aandacht, mijne Heeren, op dit laatste u voorgestelde punt. Gij hebt den Keizer raad te geven en voorbeelden aantebieden; van nu af aan moet derzelve bedacht zijn op de uitwerking, welke de ontbering van zekere grondstoffen, inzonderheid Katoenen en Verfwaren, te weeg zal brengen.

De Katoenen die reeds in de Fransche Magazijnen aanwezig zijn, die, welke uit de Levant ontvangen zullen worden, die, welken naderhand ons de niet zoo vruchtbeproefde Inlandsche teelt verschaffen zal, zullen genoegzaam zijn, om grootendeels onze Manufacturen aan den gang te houden; doch, voorziende, dat somtijds derzelven gebrek kunnen ondervinden, moet men, zoo veel als mogelijk is, zijne toevlugt nemen tot Hennip en Vlas, om den arbeideren, die het Katoen niet meer zou bezig houden, werk te verschaffen: het ware te wenschen, dat men de gebruikers terug konde brengen tot de voortbrengselen van het gemaal onzer eigen grond ons opleverd, en alzoo de noodlottige nitwerkselen te keer gaan der gewoonte en smaak voor stoffen, die ons aan vreemde gewesten afhankelijk maken.

Verfwaren zullen schaarsch kunnen worden; doch velen zullen vervangen kunnen worden door voortbrengselen van onzen grond; de overigen zullen wij kunnen missen door de geringe opoffering van eenige Kleuren, die, om dat zij glansrijker zijn, meer behagen, zonder dat zij daar om iets voegen bij de innerlijke deugdzaamheid van de Stof. Laat ons, voor het overige, rekenen op de genie van den Manufacturier, die deze moeijelijkheden wel zal weten te overwinnen.

De Kanalen, die, in weerwil der overheerschers, voor den invoer zullen open blijven, zullen misschien niet genoegzaam zijn voor het vertier van Suiker en Koffij; het is mogelijk, dat deze voorwerpen, wier nuttigheid van eenen tweeden rang is, schaarsch worden; doch de groote massa der Natie zal deze kortstondige ontbering niet gevoelen, en gewoontens, die zich reeds maar al te zeer verspreid hebben, zullen door het stijgen der prijzen te keer gegaan worden.

Zou men, daarenboven, kunnen gelooven, dat de groote Natie zich zou laten verschrikken door het gemis van eenige beuzelachtige genietingen. Zonder morren hebben hare Armeeën de dringendste behoefte verdragen; dit grootsche voorbeeld zal niet verloren zijn; en, wanneer de onafhankelijkheid der Zeeën herwonnen, wanneer de Koophandel van de verderfelijke Zeerooverijen, die men, als op vastgestelde tijden, tegen haar uitoefent, verlost moet worden; wanneer de nationale eer betrokken, en het oogenblik daar is, om de Kaudijnsche vorken, die Engeland op zijne Kusten oprigt, te verbrijzelen, zal het Fransche Volk, met dien moed en die waardigheid, die deszelfs groot karakter eigen zijn, de voorbijgaande hindernissen, die men aan deszelfs smaak, gewoontens en nijverheid opgelegt, weten te verdragen. Europa's handel, hier is geen twijfel aan, zal welkra vrij zijn. Het belang der Volken, de eer der Vorsten, de edele besluiten van den magtigsten onder Frankryks Bondgenooten; de kracht en wil van den Held, die ons regeert; de regtvaardigheid eener zaak, waar aan de Hemel zijne bescherming verleenen zal; alle deze verëenigde middelen zullen den strijd beslechten; de uitslag kan niet onzeker zijn.

Ontvangt, mijne Heeren, de verzekering mijner opregte achting.

(*geteekend*,) CRÉTET.

De Keizer heeft te Milaan nog onderscheidene Decreeten, behalven de reeds bekende, genomen; onder anderen een, waarbij 18 nieuwe Dignitarissen, 50 Kommandeurs en 300 Ridders van de Orde der ijzeren Kroon benoemd worden.

Men wil door een Schip van Smirna de tijding hebben, dat Perssiën den Oorlog aan Engeland verklaard heeft.

Uit Triëst wordt den 7 December gemeld, dat die Haven met den grootsten spoed in eenen geduchten staat van verdediging gebragt, en aldaar alle Sicilianasche en Maltheser eigendom zal gekonfiskeerd worden. De moorder der beide Israelitinnen ligt thans in de boeijen; zijne handelingen en antwoorden geven te kennen, dat hij zinneloos is.

Met den Prins Regent van Portugal is een Prins uit het Koninklijk Huis van Spanjen naar Brazilië vertrokken. Hij is *Don Pedro* genaamd, zijnde een Zoon van *Don Gabriel*, Broeder van den regerenden Koning en van eene Portugeesche Prinses. Beide zijne Ouders overleden zijnde, was *Don Pedro* te Lissabon opgevoed, en bestemd om met de oudste Dochter van den Prins van Brazilië in den Echt te treden.

Verscheidene Russische Schepen, in de jaren 1803, 1804, 1805, en zelfs gedurende den door den Vrede van Tilsitt geëindigden Oorlog, aangehouden en in de Britsche Havens opgebragt, waren tot nog toe door het Admiraliteits-Hof niet gecondemneerd; doch thans heeft het Hof, genaamd *Doctor's Commons*, het Proces wederom opgevat, en den 11 December is een aantal Russische Schepen, waaronder *Kinderstoff*, welk Schip den 20 December 1803 genomen werd, door hetzelve gecondemneerd geworden.

Den 6 is de Expeditie, onder bevel van Sir *Samuel Hood*, uit Cork gezeild. De wind was gunstig, zoo dat de Vloot in een uur tijds reeds buiten het gezigt was.

Gister is door den Minister van het Binnenlandsch Bestuur de eerste Steen gelegd voor de groote Voorraad-Magazijnen, die ten behoeve der Stad Parys op het Plein, alwaar weleer de Bastille stond, zullen worden aangelegd.

NOORD-AMERIKA.

NIEUW-YORK *den 6 November.*

Tot nog toe had men, omtrent den uitslag der Expeditie tegen Buënos-Ayres, geene andere dan Engelsche berigten; thans is hier ook het Spaansch Relaas dier belangrijke gebeurtenissen bekend geworden. Het is omstandiger dan de publiek gemaakte Depêches der Engelsche Bevelhebbers, en luidt als volgt:

Buënos-Ayres veroverd te hebben was niets; men moest het behouden tegen de versterkte magt van Engeland, dat buiten twijfel niet lang in gebreke zou blijven, om den hoon te wreken, dien deszelfs wapenen in dit werelddeel ondergaan hadden. Het kruisen der Scheeps-divisie van den Commodore *Popham*, aan den mond der Rivier de la Plata, voorspelde zulks duidelijk genoeg. Indedaad verscheenen de Engelschen, ten getale van zeven of acht duizend man; maar zij gaven eene andere rigting aan hunnen aanval. Voor eerst vermeesterden zij Maldonado, een flacht en afgelegen Dorp, hetwelk door zwakke Batterijën verdedigd werd; van daar wendden zij zich naar Monte-Video, de sterkste Vesting aan deze Rivier; zij traden vier uren van die plaats aan wal, en de Onder-Koning, die aan het hoofd van drie duizend man Kavallerie vruchteloos hunne ontscheping had pogen te beletten, nam met zijne troepen de vlugt. De Vijanden verloren geen oogenblik, om de Stad te omsingelen, en hunne Batterijën opterigten. Een bijstand van vijfhonderd man werd haar uit Buënos-Ayres toegezonden. Die troepen kwamen behouden over, doch konden de overgaaf van Monte-Video slechts korten tijd vertragen. Weldra vroeg de Gouverneur eene grootere versterking: de Generaal *Liniers* ontving last, om hun die te brengen; doch het was reeds te laat. Vier dagen na zijn vertrek, op den 3 Februarij, werd de Stad ingenomen, na eenen krachtigen wederstaad geboden, en den Vijand meer dan twee duizend man te hebben doen verliezen.

De Engelschen oordeelden niet raadzaam, om met zes-duizend man, waartoe zij thans gebragt waren, Buënos-Ayres te komen aantasten, en besloten eene aanzienlijker versterking afte wachten.

Sedert de eerste verövering van Buënos-Ayres waren onderscheidene Corpsen, zoo uit Spaansche inboorlingen, als Creolen, Mulatten en Indianen, opgerigt, en men had desgelijks acht Eskadrons ligte ruiterij op de been gebragt; doch de magt, waarop men het meest rekende, was twee duizend man Artillerie, welken de Generaal met de uiterste zorgvuldigheid in de bediening van het zwaar- en veld-geschut geoefend had; hij deed paarden en muil-ezels tot den artillerie-trein afrigten; desgelijks moesten affuiten en het noodig tuig tot den dienst der stukken en derzelver voorspannen vervaardigd worden, als ook ruime stallen aangelegd voor de trekdieren, die tot nog toe gewoon waren, om uit de Savannes gehaald te worden, vier-en-twintig uren zonder eeten te dienen, en vervolgens plaats te maken voor anderen; een gebruik, dat thans van geen nut kon zijn. Men moest die dieren aan het vuur, aan het voortslepen der stukken, en aan droog voedsel gewennen, het geen meer krachten geeft dan gras. Twee duizend snaphanen waren in de wapenkamer gevonden, en even veel aan den Generaal *Beresford* afgenomen; men zou 'er eens zoo veel gehad moeten hebben, om het overschot der Infanterie te wapenen. Alle oude gewéren, zoo uit de Stad, als uit de Binnenlanden, werden bijeengebragt, en met inspanning van krachten en moeite tot den dienst geschikt gemaakt. De Stad bezat slechts vier honderd quintalen buskruid, en men had 'er ten minste zesmaal zoo veel noodig, minder tot het gevecht, dan wel tot oefening der troepen. In verzuim van den ontzaggelijken afstand werd kruid uit Chili en uit Peru gebragt, en men verbruikte meer dan duizend quintalen, tot exercitiën van allerlijen aard. Aan lood was mede gebrek: de Inwoners offerden de gesloten hunner woningen, en al het tin van hun huisraad op. Eindelijk moest men de voorzijde eener Stad verdedigen, die in de uitgestrektheid van een uur gaans, welke zij langs de Rivier beeft, slechts een enkig fort bezit, hetwelk zeer hoog boven het waterpas uitsteekt, welks schoten naar beneden dus bijna van geene uitwerking zijn, en hetwelk daarënboven, ten Noorden en ten Zuiden, eene streek vlak strand onbeschermd laat, alwaar de ontscheping met gemak geschieden kon. De Generaal *Liniers* zocht aan dit alles te gemoet te komen door goede batterijën te doen aanleggen, als ook schansen, die, door het kruisen van hun vuur, zich weerkeerig ondersteunen, en wederstand genoeg konden bieden, om den tijd te laten die te hulp te komen. Deze maatregelen hebben 's Vijands verderf veröorzaakt, door hem te dwingen, veertien uren verre van de Stad aan wal te treden, van waar hij niet anders naderen kon dan door moerassen, en onbruikbare wegen, in welken hij zijn geschut, zijne levensmiddelen verloor, en van waar hij zijne troepen, afgemat van vermoeidheid, ten strijd moest voeren.

Men kan zich verbeelden, hoe veel moeite, gedurende de elf maanden, die verliepen, sedert de Engelschen uit Buënos-Ayres verjaagd waren, vereischt werd, om eenen krijgshaftigen geest optewekken onder een volk van kooplieden, landbouwers, rijke eigenaars, en zulks in een land, waar de zachtheid der luchtstreek, overvloed en rijkdom de ziel ontzenuwen, en haar de veerkracht ontrooven, die zij op eenen barren grond en onder eenen strengeren hemel bezit; waar de mensch alle zijne krachten uit den slaap moest wekken, om zich zijn bestaan te verzekeren; daarënboven, hoe was de ondergeschiktheid, zoo noodig om eene gewapende magt met vrucht te doen werkzaam zijn, intevoeren onder lieden, die allen meenden elkanders gelijken te zijn? De Commies van een rijken Koopman was dikwerf meer geschikt om het bevel te voeren, dan zijn patroon, die gewoon was hem beleedigzugtig te gebieden, en thans zijn ondergeschikte moest worden. Alle deze zwarigheden, en eene menigte anderen, moest men te boven komen. De eerste diensten, door den Generaal *Liniers* aan deze Stad bewezen, hadden hem het volst vertrouwen der inwoners verworven; hij bezigde zulks, om hen in staat te stellen, zich te verdedigen tegen alle de pogingen, die Engeland sedert gedaan heeft, om hen te overwinnen, aanhoudend hunne goestdrift ondersteunende door Proclamatiën, in welken hij hunne krachten vergrootte, en hun minachting inboezemde voor die der vijanden.

Na het verlies van Monte-Video, stelde het Volk van Buënos-Ayres, in massa, met de Municipaliteit aan het hoofd, aan den oppersten Raad der Audientie voor, dat alle zijne ongelukken ontsproten uit de onbekwaamheid of ontrouw van den Onder-Koning; dat, in het een en ander geval de Wetten het regt gaven, om hem aftezetten, en dat de inwoners de wapenen, die zij ter verdediging van het land hadden opgevat, weder zouden nederleggen, indien men niet terstond overging, om hem het bevel te ontnemen; voor het overige betuigende, dat die vordering alleenlijk gegrond was op hunne trouw, hunne liefde tot hun Koning, en die tot hun Vaderland. Eene zoo tedere zaak werd in twee uren tijds besloten. Het Civiel-Bestuur werd aan de Audientie opgedragen, en de Generaal *Liniers* werd bevestigd in de geheele volheid van het krijgsgezag.

Eindelijk, omtrent 4 Junij, trok de Generaal *Whitelocke*, in Monte-Video een zeer zwak gnizoen achterlatende, uit de Vesting naar buiten, aan het hoofd van zes duizend man, waarbij de Generaal *Crawford* zich voegde met vier duizend man, die kort te voren de Rivier waren binnengeloopen; zij naderden en leverden den Spanjaarden het gezigt van 80 Zeilen, die, naar hetgeen de Generaal en Chef bij zijne afreize verklaard had, deze Hoofdstad zonder eenigen wederstand kwamen in bezit nemen. Nimmer nog had Buënos-Ayres eene zoo geduchte krijgsvertooning aan deszelfs oevers gezien; doch, verre van zich daar door te laten verschrikken, scheen de geestdrift ter verdediging nog toetenemen. De Engelschen, bewust, dat in eene uitgestrektheid van acht uren, aan de overzijde der Stad, de landing hun betwist zou worden, leverden ons de praalvertooning hunner krachten, en zeilden, zoo als hier boven gezegd is, 14 uren hooger op naar Ensenada de Baragan. Men zou hen met voordeel bij hunne ontscheping hebben kunnen aantasten; doch hiertoe had men de krachten moeten verdeelen, en gevaar loopen, dat zij, weder scheep gaande, den Generaal misschien nader bij de Stad zouden hebben aangetast, alvorens hij zijne troepen kon hereenigen; hij verkoos, hen twee uren van de Stad aftewachten in eene schoone vlakte, alwaar hij van zijne tuiterij en zijn geschut voordeel trekken kon. Diensvolgens, hunne nadering vernemende door zijne husaren, die hen van nabij gade sloegen, en door geduurige schermutselingen bestookten, trok de Generaal, aan het hoofd van alle zijne troepen, op den 1 Julij ter Stad uit, en vatte post aan gene zijde van een brug die gelegen is over eene kleine Rivier, Riachuelo de Baraca geheten; hij schaarde zijne linie-orde van het Noorden naar het Zuiden, met den regter-vleugel een weinig gebogen, om de kromte der Rivier te volgen, die hij achter zich had. Hij deed vier-en-veertig stukken geschut in de linie, en vier stukken van zwaar kaliber aan zijnen linker-vleugel plaatsen. Hij had twee Corpsen de reserve gevormd, die zes stukken kanon, als ook twee haubitzers, bij zich hadden, en den vijand in de flank moesten aangrijpen, zoodra het gevecht begonnen zou zijn. De nacht van den 1 tot den 2 was koud en regenachtig; de troepen bragten die onder de wapenen door, zoo de vijand nog slechts twee uren gaans verwijderd was van het kamp der Spanjaarden, hetwelk van niets dan van vreugden-gejuich weergalmde. De dag van den 2 toonde zeer schoon te willen zijn; ieder dacht aan niets anders, dan om zijne wapenen in goeden staat te stellen. Ten 6 uren kreeg men berigt, dat de vijand aanrukte. De Generaal reed de linie langs, zijne Soldaten toeroepende, dat het woord van den dag was *San-Jago, en de Overwinning!* zij beantwoordden zulks met gejuich en met de kreet van *leve de Koning!* De vijanden naderden tot zoo nabij, dat zij de plaatsing van het leger konden opnemen, en trokken welra, langs hunnen linker-vleugel, zijwaarts af, hunnen weg nemende naar eene waadbare plaats in den Riachuelo, twee uren gaans van de brug, en alwaar de Generaal, die uit zijnen regter-vleugel hunne bewegingen volgde, hun ten tweede male den slag aanbood, zonder dat zij dien wilden aannemen; integendeel, trokken zij verder op, om eenen anderen doortogt te zoeken. Overwegende, dat hij hen op hunnen marsch niet kon inhalen, besloot de Generaal hun den doortogt aftesnijden, en hen te beletten, vóór hem in de Stad te geraken, zoo als zij schenen voornemens te zijn; diensvolgens liet hij eene zijner kolommen, met zijn Corps de reserve, ter verdediging der brug, die hij met de twee anderen overtrok.

Geregelde en aan langdurige marschen gewone troepen hadden een onberekenbaar voordeel op die van den Generaal *Liniers*; daarënboven, waren de slijkerige en moeijelijke wegen, die hij volgen moest, eene nieuwe hinderpaal, vooral in het overtrekken der holle wegen, waar door de Stad omringd wordt. De toestand der Spanjaarden werd netelig. De Generaal nam terstond het besluit, om zeven stukken geschut door zijne ruiterij te doen voorslepen, en met omtrent vijf-honderd man, eenige Jagers en het bovengemeld geschut, dat uit vijf stukken kanon en twee haubitzers bestond, rende hij, om bezit te nemen van eene sterkte plaats, op welke de wegen uitliepen, langs welken een kolom van twee duizend man, onder den Generaal *Crawford*, met verschalden marsch in aantogt was. Zoodra de Generaal *Liniers* de Engelsche voorhoede gewaar werd, deed hij zijn geschut spelen, hetwelk de vreesselijkste uitwerking deed: doch, door geheel de kolom aangegrepen, had hij insgelijks een hevig vuur te doorstaan, het geen hij bogtans bijna een half uur verduurde; eindelijk, vreezende omsingeld te worden, en den nacht aan het vallen zijnde, gelastte hij de Artillerie, naar de Stad te wijken. Deze beweging kon niet met veel naauwkeurigheid volbragt worden, alzoo de meeste paarden doodgeschoten waren; men was genoodzaakt twee stukken te verlaten, na dezelven vernageld te hebben. De Engelschen hebben erkend, in dezen aanval drie-honderd man en negen Officieren verloren te hebben; de Spanjaarden schoten 'er zeer weinig volk bij in, en 'er is geen twijfel aan, of dit gevecht heeft Buënos-Ayres gered, door de kolom optehouden, die, zonder de ommoering der Spaansche afdeeling, regtstreeks de Stad binnen trok.

Geheel de Armee trok in de Stad terug, en werd aldaar op de noodige plaatsen verdeeld tot eene soort van krijg, die haar allervoordeeligst en de eenige was, van welke men zich alstoen met vrucht bedienen kon. De Generaal liet de platte daken der huizen van acht straten, of *quadres*, rondsom het groote Staats plein, met volk bezetten, en voorzag dezelven overvloedig van granaten en andere ammunitie. Die platte daken, vijf-en-twintig à dertig voeten hoog, waren zoo vele Citadellen, die den Soldaat tegen het vuur der Engelschen beveiligden; men groef diepe grachten in alle de straten, die op het plein uitloopen, en plaatste van de binnenzijde stukken geschut van zwaar kaliber. Het fort, dat in de daad eene armzalige schans is, werd met het overschot der Artillerie bezet. Men plaatste op het Stieren-plein, alwaar een depôt Artillerie stond, een Corps van vier-honderd Matrozen, behoorende tot de Kanonneer-Sloepen en andere Vaartuigen, welken men ontwapend, en binnen de Riachuelo verlegd had, daar men wist, hoe nutteloos zij tegen de Engelsche Vloot waren. Alles op deze wijze ingerigt, en de straten, gedurende den nacht, zorgvuldig verlicht zijnde, verspreiden de ligte troepen en vrijwilligers uit de onderscheidene Corpsen zich in alle de afgelegene wijken der Stad, om met de Engelsche Jagers te schermutselen.

De Generaal *Whitelocke* had herhaalde malen voorslagen aan den Generaal *Liniers* laten doen. Geleid, naar hij zeide, door een gevoel van menschelijkheid, wilde hij niet alleen de militaire-, maar ook de civiele beambten krijgsgevangen maken, en beloofde slechts de vrije uitoefening van Godsdienst, en eerbied voor de bijzondere eigendommen. De Generaal *Liniers* beantwoordde deze voorslagen met de verachting, die zij verdienden, en het vertrouwen, 't welk hem de uitmuntende gezindheid zijner troepen, en het voordeel zijner plaatsing inboezemde.

Den 5, met het krieken van den dag, begon de Vijand den aanval aan het Stieren-plein, en weldra werd het gevecht, ook in de overige deelen der Stad, algemeen. Dit plein, dat slechts door zes-honderd man, zoo Matrozen als vrijwilligers verdedigd, en door eene magt van meer dan

twee-duizend man van alömme werd aangetast, verdedigde zich desniettemin drie uren lang, en gaf zich niet eer over, voor dat alle ammunitie verschoten was. Twee-honderd man was deels gesneuveld; deels zwaar gekwetst; bijna al het overige werd krijgsgevangen gemaakt. Behalve dat het Stieren-plein vrij verre van het fort ligt, maakten de maatregelen, welken de Generaal in die rigting genomen had, haar van zeer veel gewigt voor de Engelschen. Op alle de overige plaatsen der Stad, waar zij ter zelfder tijd den aanval beproefden, vonden zij niets dan dood en nederlaag. Twaalf-honderd man, onder bevel van den Generaal *Crawford*, rukten met eene verbazende snelheid van het Westen naar het Oosten, en in weerwil van het musketten-vuur, en van de grenaten, die van de platte daken regenden, bereikten zij, na vreeslijk veel volk verloren te hebben, om twee quadres van het plein, alwaar zij zich echter gestuit zagen door de stukken, die in die straat geplant waren; zij zagen geene andere schuilplaats, dan achter het Klooster van Santo-Domingo, hetwelk zij weldra overweldigden, en waarin zij de wijk namen. Hun in dezen staat ziende, deed de Generaal *Liniers* den Generaal *Crawford* aanzeggen, dat hij zich gevangen moest geven, hem verzekerende, niet dezelfde bedenkelijkheid te zullen hebben, als de Gouverneur der Kanarische Eilanden, in een gelijk geval, gehad had, maar het Klooster te zullen om verschieten. De Engelsche Generaal, die uit het hevig vuur, dat hij hoorde, ongetwijfeld dacht, dat de zijnen, in de overige aanvallen, door hun gedaan, gelukkiger geweest waren, antwoordde laatdunkend, dat, wel verre van aan overgaaf te denken, hij oordeelde, dat de Spanjaarden behoorden om capitulatie te verzoeken, of dat hij met gevelde bajonetten op hun zou invallen. Op dit antwoord deed de Spaansche bevelhebber terstond geschut tegen het Klooster aanvoeren, begon de kloktoren uit het kanon van het Fort te beschieten, en bragt den post der Engelschen zoo zeer in het naauw, dat de Kommandant weldra de witte vlag uitstak, en zich gevangen gaf met negen-honderd-dertig man, die gedwongen waren, de wapenen nederteleggen.

Nog in den loop van dien zelfden dag zag zich het grootst gedeelte der Engelsche Armee, die van alle kanten teruggedreven was, met den Generaal *Whitelocke* op het Stieren-plein verzameld. Een detachement had zich aan de Residentie, in het tegen overleggend deel der Stad, verschanst, en het overige, in de Voorsteden verspreid, zette al schermutselende het vuur voort, het geen den ganschen dag niet opgehouden had.

Ten zeven uren des avonds had men twee duizend Engelsche gevangenen, waaronder vijf honderd Officieren, van welken verscheidenen Kolonels en één Generaal was. De vijand had, daarënboven, meer dan twee duizend man, zoo aan dooden als aan gekwetsten, verloren. Van den kant der Spanjaarden waren nog geene duizend man buiten staat gesteld, om het gevecht te vervolgen. Alle hunne troepen waren dus in de beste gesteldheid; doch, overwegende, dat 'er reeds meer dan te veel bloed gestort was, dat de droevige roem, om het verderf der Engelsche Armee te voltooijen, het verlies van een eenig burger, van een eenig huisvader niet vergoeden kon, en dat men daarënboven, in dat geval, nog eene nieuwe expeditie zou moeten ondernemen, om Monte-Video te heroveren; daarënboven de moeijelijkheid gade slaande om een zoo groot aantal gevangenen in toom te houden en te voeden, en vreezende, dat het volk, 't welk tot nog eenen wreden aanvaller, waarover het zoo vele redenen had zich te beklagen, geëerbiedigd had, eindelijk de overwinning door een bloedbad bezoedelen mogt, zond de Generaal *Liniers*, na alvorens de Bestuurs-Kollegiën en Oppersten der Stad geraadpleegd te hebben, den Generaal *Whitelocke* eene Parlementair toe, door middel van welken hij dien Veldheer de voordeelen te kennen gaf, die hij op de Engelsche troepen behaald had, en, als een nieuw bewijs van de menschlijkheid en edelmoedigheid der Spanjaarden, hem aanbood, om hem niet alleen de op hem gemaakte gevangenen, maar ook die van den Generaal *Beresford*, terug te geven, indien hij weder scheep gaan, en de Vesting Monte-Video wilde terug geven. Bij zijn antwoord, hetwelk vrij onbeduidend was, vroeg de Engelsche Generaal eenen Wapenstilstand voor vier-en-twintig uren. De oogenblikken waren kostbaar. Men deed hem aanzeggen, dat, daar hij niet aan de beginselen van edelmoedigheid, die de Spanjaarden bestuurden, wilde beantwoorden, het vuur binnen een kwartier uurs weder beginnen zou, en men hem verantwoordelijk stelde voor het bloed, dat nog stond vergoten te worden. Indedaad begon men weldra op nieuw, en de dood sleepte nog een aantal slagtöffers weg; eindelijk echter kwam een ander Parlementair eene Wapenschorsing voorslaan, tot dat een Opper-Officier gezonden kon worden, om de Artikelen van het Traktaat vasttestellen. Men werd het, op eenige onbeduidende punten na, eens, en tot op den volgenden middag werd tijd gelaten, om de onderteekening van den Commodore *Georges Murray* te halen. De Generaal *Liniers* ontving op den gezetten tijd, en in behoorlijke form, het Traktaat, hetwelk men gesloten had, en hetwelk de Engelschen uit Amerika verjoeg.

Men moet niet vergeten te zeggen, dat alle de Franschen, die op de Rivier de la Plata waren, het zij bij de herneming van Buënos-Ayres, een jaar geleden, het zij bij den aanval op Monte-Video, of bij dien op eerstgemelde Stad, de eersten geweest zijn, die de wapenen opgevat, en door hunnen moed en ijver uitgemunt hebben; in één woord, dat zij alömme Franschen geweest zijn. Men heeft onder anderen den dapperen Kapitein *Mordaille* te betreuren, die bij de inneming van Monte-Video gesneuveld is.

Wanneer men beschouwt, dat een jaar geleden, op dit zelfde tijdstip, slechts twee duizend man de wet aan eene zoo groote Stad als Buënos-Ayres hadden voorgeschreven, en dat thans acht duizend burgers dier zelfde Stad eene Armee van tien duizend uitgelezene en wel geöefende troepen verwonnen, bijna de helft dier manschap vernield of gevangen gemaakt, het overschot gedwongen hebben om weder scheep te gaan, en eene zoo gewigtige Vesting als Monte-Video zonder slag of stoot terug te geven, heeft deze verwondering iets verbazends. Zij bewijst ten minste, tot welke veerkracht mannen in staat zijn, die door Vaderlandsliefde en genegenheid voor hunnen Koning bezield worden.

P O L E N.

DANTZIG den 10 December.

Den 6 dezer maand is eindelijk het Territoriaal en Grens-Traktaat tusschen Z. M. den Koning van Pruissen en de Stad Dantzig, door bemiddeling van den Maarschalk *Soult*, te Elbing gesloten. De schikkingen deswegens zijn geheel ten voordeele dezer Stad uitgevallen, en het Gebied is thans veel grooter, dan het volgens het Traktaat van Tilsit bepaald was. Dit Gebied, benevens het Eiland Nogat, zal voor eerst nog door de Fransche troepen geoccupeerd worden, doch slechts in een gering aantal. Het is te wenschen, dat dit Traktaat het toekomend geluk der Stad Dantzig zoo zal grondvesten, als eene dergelijke ook te Elbing gesloten overeenkomst, door Koning *Johan Casimir*, gedaan heeft, welke overeenkomst meer dan 350 jaren lang heeft stand gehouden.

P R U I S S E N.

HEILIGENHEIL den 9 December.

Geen verschrikkelijker lot kon ons, na zoo vele jammer-tooneelen, waarvan wij reeds getuigen geweest zijn, treffen dan dat, hetwelk wij voorleden Zaturdag werkelijk ondervonden hebben. Een, om half acht uren des avonds, aan den muur in het Zuid-Westen der Stad ontstane brand heeft onze gansche Stad in de asch gelegd. Niets is staan gebleven, dan de Kerk aan de eene, en de Molen, benevens twee Winkels, aan de tegenövergestelde zijde der Stad. Een hevige wind, die tot ons ongeluk uit het Zuid-Westen woei, dreef het vuur over de geheele Stad naar de nieuw gebouwde Schuren heen, en maakte alle redding onmogelijk. Binnen 6 uren tijds was alles eene prooi der vlammen. Van de goederen heeft men zeer weinig kunnen redden. De engte der plaats, die slechts twee even naauwe uitgangen heeft, verijdelde alle pogingen, welke daartoe werden aangewend. Die weet, dat het drie vierde gedeelte onzer Inwoners in den brand van het vorige jaar hunnen geheelen Oogst verloren hebben; die vernomen heeft, hoe veel wij bij den alles verwoestenden Oorlog hebben geleden; die getuige geweest is van de verschrikkelijke Vee-pest, waardoor wij van al ons Vee beroofd geworden zijn, en daarbij den algemeenen nood kent, die ons arm Vaderland drukt, deze zal al het treurige van onzen toestand kunnen beseffen en gevoelen.

D E N E M A R K E N.

KOPPENHAGEN den 23 December.

Op het Eiland Hveen heeft zich, zegt men, na het vertrek der Engelschen, eene aanstekende ziekte geopenbaard, en alle communicatie met hetzelve is verboden.

De Fransche Gezant, de Heer *Didelot*, en de Spaansche Gezant, de Graaf *Poldi*, zijn alhier dezer dagen uit Kiel aangekomen. De gewezen Deensche Chargé d'Affaires bij het Hof van Londen, de Heer *Rist*, bevindt zich sedert voorleden Dingsdag mede in deze Stad.

De vaderlandslievende giften, tot herstel onzer Zeemagt, duren nog altoos voort. Onder anderen laat de Stift-Ambtman *Thygeson*, in Noorwegen, op eigene kosten, ter verdediging van den Staat, vier Kanonneerbooten bouwen, waarvan één reeds volkomen gewapend en bemand is. De Stad Tönsberg heeft den Staat zes, en Langesund twee, Kanonneerbooten aangeboden.

Volgens particuliere berigten, zou de Zweedsche Rijksdag reeds bijëengeroepen zijn.

P U B L I E K E F O N D S E N.

Den 26sten December waren, op de Beurs van Parys, de prijzen der publieke Fondsen als volgt: 5 pCts. Geconf., jouiss. van 22 Sept. 1807, 86 fr. 0 c. *Idem*, jouiss. van 22 Maart 1808, 85 fr. 50 c. Aktiën van de Bank, met verdubbeling, 1332 fr. 50 c. *Idem*, zonder verdubbeling, 0 fr. 0 c.

De Beursprijs van diverse Effecten was, op Woensdag, den 30 December, te Amsterdam, als volgt:

Holland.

Schuldbrieven . .	$2\frac{1}{2}$ pCt.	37 à $37\frac{1}{4}$		Vrijw. Neg. 1797	5 pCt.	71 à $71\frac{1}{4}$	
Dito	3 —	$42\frac{3}{4}$ à 43		30 Jar. Rent. $179\frac{8}{9}$	5 —	77 à 78	
Gaforc. Neg. $179\frac{5}{6}$	$2\frac{1}{2}$ —	36 à $36\frac{1}{4}$		20 Jar. dito 1804	5 —	43 à $43\frac{1}{4}$	
Oblig. oude form	$2\frac{1}{2}$ —	$34\frac{1}{2}$ à $35\frac{1}{2}$		Losrenten $179\frac{8}{9}$.	$3\frac{1}{2}$ —	$49\frac{1}{2}$ à 50	
Bat. Rescriptiën	4 —	$58\frac{1}{2}$ à 59		——— 1801 .	$3\frac{1}{2}$ —	$49\frac{1}{2}$ à 50	
Geldersche dito	4 }	$55\frac{1}{2}$ à 56		——— 1802 .	5 —	71 à $71\frac{1}{2}$	
Brabandsche dito	4 }			——— 1802 .	$2\frac{1}{2}$ —	37 à $37\frac{1}{2}$	
Oblig. Domeinen	4 —	74 à $74\frac{1}{2}$		Kon. Neg. 1807 .	6 —	$97\frac{1}{4}$ à $97\frac{1}{2}$	

Amerika.

Negotiatie bij *Willink en Staphorst*, . . . 5 pCt. 100 à $100\frac{1}{2}$	1 Julij 1791 $5\frac{1}{2}$ pCt. $74\frac{1}{2}$ à $75\frac{1}{2}$
Fondsen bij *Stadnitski*, 1787, 6 — 204 à 208	Dito bij *Idem*. 1 Nov. 1791, $4\frac{1}{2}$ — $64\frac{1}{2}$ à 65
Dito bij *van Staphorst*, 1786, 6 — 195 à 197	Dito bij *Idem*. 1 Julij 1792 . $4\frac{1}{2}$ — $64\frac{1}{2}$ à 65
Dito bij *Crommelin*, . . . 6 — 130 à 134	Dito bij *Hope en Comp.*, C. S. $5\frac{1}{2}$ — $105\frac{3}{4}$ à 106
Dito bij *van Staphorst*, Jan. 1791, 6 — 86 à 87	Dito bij *van Staphorst*, . . . $5\frac{1}{2}$ — 102 à 10[illegible]
Dito bij *Idem*, 1 April 1791, $5\frac{1}{2}$ — 80 à 81	Cert. der oorspr. Fondſ. bij *Idem*, C. S. 3 — $63\frac{1}{2}$ à 64
Dito bij *Idem*,	Ahkers, 1ste Negotiatie $42\frac{1}{2}$ à $43\frac{1}{2}$
	Idem, 2de Negotiatie $37\frac{1}{2}$ à 38

Denemarken.

Tollen, bij *Dull*, 4 pCt. 92 à 97	Kroon, bij *Finman* . 4 pCt. 94 à 95
Bank, bij *Idem*, 4 — $95\frac{1}{2}$ à 96	Aziatische Comp. 6 — 92 à 94

Spanjen.

Bij *d'Echenique*, $3\frac{1}{2}$ pCt. 61 à 62	Bij *Hope en Comp.* 1805, . . . $5\frac{1}{2}$ pCt. 93 à $93\frac{1}{4}$
Bij *Croese en Comp.*, . . . 5 — 97 à 98	Bij *Idem*, 1807, $5\frac{1}{2}$ — 89 à $89\frac{1}{4}$

Oostenryk.

Bij *Goll en Comp.*, 5 pCt. $50\frac{3}{4}$ à $53\frac{1}{2}$	Bij *J. Ozy en Zoon*, $4\frac{1}{2}$ pCt.
Bij *J. Ozy en Zoon*, 5 —	Bij *Goll en Comp.*, 4 — $46\frac{1}{2}$ à $48\frac{1}{2}$
Bij *Goll en Comp.*, $4\frac{1}{2}$ — 47 à 48	Bij *J. Ozy en Zoon*, 4 —

Diversen.

Rusland, bij *Hope en Comp.*, . . . 5 pCt. $92\frac{1}{2}$ à $92\frac{3}{4}$	Fransche Fondsen, 5 pCt.
Zweden, bij *Hogguer*, ... 5 — 97 à 98	*Idem*, Certificaten bij *Ketwich en Voombergh*, *van Halmaal en Hagendoorn*, en *W. Borski*, ... 5 pCt. $80\frac{1}{2}$ à $80\frac{3}{4}$
Dito bij *Hasselgreen* 5 — 97 à 98	Saxen . . . . . 5 — 101 à $101\frac{1}{2}$
Portugal, bij *Hope en Comp.*, . . . 5 — $95\frac{1}{2}$ à 96	Napels, ... 6 — $93\frac{1}{4}$ à $94\frac{1}{4}$

WETENSCHAPPEN, LETTEREN en KUNSTEN.

Vervolg en Slot van het uittrekſel uit het Dagboek eens perſoons, behoord hebbende tot de Ruſſiſche Ambasſade naar Pekin, in 1805.
(*Zie* Koninklijke Courant *van Dingsdag laatſtleden.*)

Den 17 trokken wij over Kan, eene vrij aanmerkelijke Rivier, die de grenſcheiding tuſſchen de Gouvernementen van Tomsk en van Irkutsk uitmaakt, en wij betraden het laatſte, het geen het grootſte van geheel Rusland is.

Dit Gouvernement is wel met Boſſchen, Bergen en Moerasſen voorzien. Minerale bronnen zijn 'er menigvuldig. Het Noorder-gedeelte is aan eenen eeuwigdurenden Winter onderworpen; men vindt 'er lijken, die eeuwen lang onbedorven zijn gebleven. Geheel de Geeſtelijkheid van het Gouvernement ſtaat onder het regtsgebied des Aarts-Biſſchops van Irkutsk. De Zuider-Streken worden bewoond door de Bratskys of Buraeten, eene aanzienlijke Natie, die uit de Buraeten, de Tungoſen, de Sakuten, de Kamſchadalen, en anderen, beſtaat. Zij leven in tenten, en voeden zich met het geen hun jagt, hunne Viſcherij of hunne Kudden opleveren. Zij kennen ſlechts de eerſte beginſelen der beſchaving; velen zijn nog aan den Heidenſchen Godsdienst verknocht.

Het land is zeer vruchtbaar, en wacht ſlechts naar bebouwing; de wegen zijn zeer gevaarlijk, uit hoofde der gedurige overſtroomingen, waar voor zij bloot liggen.

Den 21 September bereikten wij den oever van de Uda, bewoond door de Buraeten, die eenen ſterken handel in Pelterijën drijven. Zij zijn vrij volkrijk. Nerchnij-Udinsk is zoo aanmerkelijk niet, als men uit het gematigde van deszelfs ligging, en de voordeelen, die deze voor den Koophandel heeft, zou mogen verwachten. Wij vonden 'er Godsdienſtige Zendelingen, die Petersburg in de maand Meij verlaten hadden, en de Ambasſade naar China verzellen moesten. Zij waren beſtemd, om den Archimandriet *Siphrodius* en andere Geeſtelijken, die 'er hunne ſcholen hebben, aftelosſen. Deze eerſte Zending hield reeds ſints meer dan elf jaar te Pekin haar verblijf. De nieuwe Archimandriet *Appollos* is een man van allerzachtaardigſten imborst. Zijne Miſſie beſtaat uit tien perſonen.

Irkutzk naderende, vertoonden zich vrolijke weiden voor ons oog; doch plotſeling zagen wij ons weder midden in donkere boſſchen. Van tijd tot tijd werden wij de Angora gewaar, aan welke Irkutsk gelegen is. Eindelijk, op den 28 September, kwamen wij in die Stad behouden aan. Zij is met ſteile bergen omgeven, wier toppen woest zijn. Eertijds was zij de Hoofdſtad der Buraeten; thans is zij de Zetel des Gouvernements van geheel Siberiën. De Handel, dien zij met China drijft, is zeer aanzienlijk.

Alle de perſonen, aan de Ambasſade verknocht, waren thans, ten getale van 200, in deze Stad bijëen. De tijd, dien wij aldaar vertoefden, werd ten deele met vreugden-feesten doorgebragt. De Buraeten namen daaraan deel; zij zonden den Ambasſadeur eene deputatie, om hunne onderdanigheid en eerbied voor den Souverein te betuigen. De Buraeten dezer ſtreken maken een getal uit van omſtreeks 2000 man. Eenigen zijn Chriſtenen; doch de meesten blijven aan het Heidendom verknocht.

Een deel der Geleerden, die bij de Ambasſade behoorden, en onder dezelven de Heer *Kleproth*, een Jongman, die zeer ervaren in de talen is, werd beſtemd, om den winter in Siberiën doortebrengen; een ander gedeelte keerde naar Petersburg terug, en wij gingen den 6 October weder op weg naar de Chineeſche grenzen.

Het land aan deze en aan gene zijde van het Meer Brikal, tot aan de grenzen van dat Rijk, beſtaat uit niets anders, dan uit zand-woestijnen, bergen en boſſchen. De berg-keten Altai, die China van Rusland ſcheidt, breidt zijne takken zeer verre uit. Wij volgden de oevers van de Angora tot aan het Meer Baikal. Op onzen weg vonden wij geene andere woningen, dan eenige weinige hutten; eijëren en ſlecht brood is de eenige voorraad, die men krijgen kan, en ook dit nog met moeite.

Met regt geven de Ruſſen aan het Meer Baikal den naam van Zee; het heeft ebbe en vloed, even als de Kaspiſche-Zee. Het is te Nikolsk, vijftig wersten van de Angora gelegen, dat de Koopwaren, die uit China komen, gevisiteerd worden.

De Oorden langs de oevers van dit Meer zijn uiterst ſchilderachtig. In de verte ziet men bergen, wier kruin met ſneeuw bedekt is, en die den gezigt-einder omzoomen. De Scheepvaart op dat Meer is niet zoo levendig, als men uit de voordeelen, die zij aanbiedt, zou moeten onderſtellen. Grootendeels is dit toeteſchrijven aan de onkunde van hun, die zich daarmede bezig houden. Het Meer heeft overvloed van water-gedierte; men vindt 'er zelfs zee-kalven. De woningen der Buraeten, in deze ſtreken, zijn over het algemeen zindelijk, en geven eenen zekeren trap van welvaart te kennen. Selenginsk, aan de Selenga gelegen, is aangenaam en vrij wel gebouwd. Onze gemeene verzamelplaats was aangewezen in het Fort, of liever het Dorp Troitzkoſawsk, 't welk in 1728 gebouwd is. Deszelfs ligging is niet wel gekozen; de omtrek is woest en onvruchtbaar.

Gedurende het verblijf, hetwelk de Ambasſadeur daar hield, zond men eenen Courier naar Pekin, ten einde verlof te erlangen, om het grondgebied des Rijks te betreden; doch, alzoo de zaken op de lange baan gemaakten, vertrok een deel der Ambasſade, zoo, er de terugkomst van den Bode aftewachten, en begaf zich naar Burga.

De Bratskis gaven eenige feesten ter eere van den Ambasſadeur; zij ontvingen hem onder het ſpelen eener muzijk, die niet zeer welluidend was. Zij ſtelden hem hunne vrouwen voor, die zich in hun kostbaarst gewaad gedoscht hadden, en des avonds was 'er Bal.

Vaerdig westen van Troitzkoſawsk vonden wij eene Volkplanting van Heidenſche Buraeten. Hun Lama ontving ons met vriendelijkheid, en wij woonden, in hunnen tempel, de plegtigheden van hunnen Godsdienst bij. Men hoorde een gewurmel, 't welk bij tuſſchenpoozen door eene ſchelle muzijk werd afgebroken. De Lama, met een geelen mantel bekleed, en het hoofd met eene ſpitſe muts bedekt, gaf, door te ſchellen, het ſein tot de plegtigheden. De muren van den tempel waren verſierd met afbeeldſels, die eenige tooneelen uit de Hel vertoonden. Achter den zetel van den Lama was eene soort van Sacriſtij, waar wij verſcheidene vaten gewaar werden, beſtemd om daarin koffij en thee te drinken.

Des avonds vierde men des Ambasſadeurs verjaring. Zijn Hotel werd verlicht, en in de zaal, waar men zich verzamelde, was een Outaar opgerigt, in het Fransch ten opſchrift hebbende: *de eerbied belet de genegenheid niet.*

De Vesting Kudara, die aan de grenzen ligt, gelijkt naar een Dorp; zij is met caſemmatten omringd, wier uitgangen zorgvuldigst bewaakt worden; niemand mag daar binnen komen. Zelfs, toen de Ambasſadeur 'er in afdaalde, bluschte men de lichten uit. Nergens ziet men eenig uiterlijk ſpoor dier onderaardſche gewelven.

Reeds hier brengt China's nabuurſchap eene merkelijke verandering in de gewoonten en voortbrengſelen van kunst te weeg. De handelsbetrekkingen met dat groote Rijk zijn zeer levendig.

Den 19 December gingen wij op weg naar Pekin.

MINISTERIE van KOOPHANDEL en KOLONIEN.

*** Van wege *den Minister van Zijne Majeſteit den Koning tot de Zaken van Koophandel en Koloniën*, zullen, ten overſtaan van de Raden, bij hetzelve Ministerie, op Dingsdag den 16 Februarij 1808, te Amſterdam, op het Oost-Indisch Binnenhuis, aan de meestbiedenden worden opgeveild, de onderſtaande Goederen, te betalen in banko:

	liggende ten Kantore Amſterdam.	liggende ten Kantore Rotterdam.
8000 ℔ Radix Galinga		
30000 — Poeder Suiker	8000	30000
42500 — Caſſia Lignea	17500	25000
85461 Ps. Geele Nankings-Linnen. .	20491	64970
398 Kisten Porceleinen.	198	200

Benevens eenige aangehouden Goederen.

Zullende alle de bovengemelde Goederen worden opgeveild naar de order, waarin dezelve hier voor zijn gebragt.

MINISTERIE van OORLOG.

*** De Commisſie ter Adminiſtratie der Weduwen en Wezen-kas van de Officieren van de Landmagt brengt, hiermede, ter kennisſe van de respective Corpſen der Armee en van alle de genen, die met dezelve in eenige Correſpondentie zullen dienen te treden, hunne Brieven, Atteſtatiën *de Vita*, en het geen verder, volgens Art. 17 van het Decreet van Zijne Majeſteit van 24 Julij ll. N°. 8, gevorderd wordt, te adresſeeren ter Theſaurie van gemelde Commisſie, in den Haag, Wijk N, N°. 44.

En worden wijders mits deze alle belanghebbenden geïnviteerd, om de Certificaten van Weduwenſtaat en Atteſtatiën *de Vita*, welke, overëenkomſtig vorige Advertentie, vóór den 20 December 1807, ter gemelde Theſaurie, niet zijn ingezonden, als nog en ten ſpoedigſte te bezorgen, om vervolgens, gedurende de maand Januarij 1808, alle dagen (exceptZondags,) des morgens tuſſchen 10 en 12 uur, aldaar hun Penſioen te kunnen ontfangen.

*** De Luitenant-Kolonel-Ingenieur *G. G. Siderius* zal, bij abſentie van den Kolonel *J. G. Siderius*, op Donderdag den 14 Januarij 1808, des morgens om 10 uren, ingevolge Reſolutie van den Minister van Oorlog van het Koningrijk Holland, in dato 6 Junij 1806, daartoe geauthoriſeerd, door den Commisſaris-Rapporteur van het District van Bergen-op-den-Zoom, op de Bastions Orange en Belvedere aldaar, Verkoopen: eene partihij *Olme-Boomen*, op zoodanige Conditiën, als op voorſz. plaatſen en tijden zullen worden voorgelezen.

*** Op Donderdag den 7 Januarij 1808, zal, door den Commisſaris-Rapporteur van het District Middelburg, *Cornelis Evers*, als daartoe ſpeciaal geauthoriſeerd, op het Molenwater binnen Middelburg voornoemd, des morgens ten 10 uren, publiek worden verkocht: *éénhonderd en elf Paarden*, van differente kleur en jaren, gebruikt bij het Trein-Bataillon.

*** Ingevolge autoriſatie van Zijne Excellentie den Minister van Oorlog, zullen op Maandag, den 4 Januarij 1808, des voormiddags ten elf uren, ten overſtaan van den Commisſaris-Rapporteur van 't District van den Briele, voor 't Huis van *J. de Haan*, in 't Groot Logement aldaar, publiek, om gereed geld, Zes-en-twintig overcompleete *Trein-Paarden* worden verkocht.

MINISTERIE van JUSTITIE en POLITIE.

*** *Schout en Schepenen van de Klundert* roepen bij deze op degenen, die zich zouden willen gedragen, als Erfgenaam of Erfgenamen van wijlen *Cornelis Langendyk*, alhier ter Stede, op den 23 December 1807, zoo verre ontdekt is, *ab intestato*, overleden, ten einde zich als zoodanig, binnen vier weken na dato dezes, ter Secretarie van de Klundert aantenelden; zullende, na dien tijd, over de nalatenſchap worden gedisponeerd naar bevind van zaken; terwijl intusſchen alle en een ieder, welke eenige Gelden, Goederen of Papieren van gemelden Overledenen onder zich mogten hebben, ofte ietwes op gemelde nalatenſchap te prætendeeren hebben, verzocht worden daarvan overgifte, van, en opgave te doen ter Secretarie, en aan den Secretaris van de Klundert, *Sibrecht Buys*, mede binnen opgemelde vier weken tijds.

Klundert, 28 December 1807. S. BUYS, *Secretaris.*

*** *F. P. Robbe*, Drosſaart en Opper-Strandvonder van Terſchelling, Griend en Noordsvaarder, adverteert bij deze, dat bij hem door Loods- en Viſcherlieden, uit een Masteloos en het onderſte boven gevonden naamloos Smakſchip, geborgen en alhier aangebragt zijn, 60 Greene Balken van differente lengte en nummers, 170 ditto Planken; allen, welke hierop ſustineren eenig regt van eigendom te hebben, (daar in gemelde Wrak hoegenaamd geen Papieren of blijken van adres gevonden zijn,) adresſeere zich, voorzien van behoorlijke bewijzen, bij bovengemelden Drosſaart en Opper-Strandvonder.

Terſchelling, den 14 December 1807.

JUDICATURE over de Middelen te Water en te Lande.

*** De Ondergeteekende *Subſtituut-Fiskaal der Middelen te Lande, over het Reſſort Delft*, doet bij Openbare Edicte in Perſoon Dagvaarden *Cornelis van Cers*, Burger en Inwooner, mitsgaders gepatenteerd Jagt- of Veldſlager binnen deze Stad, doch thans voortvlugtig, omme te Comparéren voor Heeren Scheperen der Stad Delft, tegens Woensdag den 20 Februarij 1808, voormiddags ten tien uren precies, ofte bij continuatie tegen den eerſten Regtdag daaraanvolgende; ende zulks ten einde te aanhooren zoodanigen Eisch en Concluſie, mitsgaders verzoek of verzoeken Crimineel, als de ondergeteekende, R. O., tegen hem Gedaagden bij Edicte zal willen doen en nemen, zich daartegen te verantwoorden, en voorts te Procederen als naar regten, ter zake, dat hij Gedaagde in Perſoon zich niet heeft ontzien, om in de maand Meij laatſtleden Kalveren te ſlagten, welke niet verimporteerd waren geworden, waar door hij Gedaagde in Perſoon niet alleen de inkoomſten van het Rijk verkort, maar ook bovendien zich aan Minneed heeft ſchuldig gemaakt.

Delft, den 29 December 1807. C. VAN DER GOES.

BY HET BUREAU DER KONINKLIJKE COURANT, te *Utrecht*,